Els animals i l'alimentació

FADA EDUCA

INTRODUCCIÓ

Has pensat mai d'on surten les salsitxes, les hamburgueses o el got de llet que prens cada dia? No surten de les neveres dels supermercats com veiem a la tele. Abans d'estar envasades i als prestatges de les botigues eren éssers vius: porcs, vedells, peixos, xais, ovelles, conills i vaques que han nascut i viscut en granges tota la seva vida, gairebé sense veure el sol ni sentir l'aire fresc. Quan ja s'han engreixat prou són enviats a l'escorxador per a matar-los i fer-ne els filets, les botifarres i els iogurts.

I estem parlant d'una quantitat tan gran d'animals, de vides que volien ser viscudes, que no som capaços ni d'imaginar la xifra. Estem parlant de bilions d'animals!

I què passa amb el Medi Ambient? Doncs que la ramaderia i la pesca contribueix a l'escalfament global del planeta, a la desertització, a la contaminació dels aqüífers, a la despesa d'aigua potable, a l'increment de cultius transgènics i a la desforestació. Posa en perill la vida dels altres animals i dels éssers humans, sobretot la dels pobles originaris i els animals salvatges.

També crea greus problemes a les persones humanes. En països amb pocs recursos econòmics, les persones són expulsades de les seves terres per a convertir-les en pastures o conreus per a alimentar els animals que aniran a l'escorxador. Aquestes poblacions sovint emmalalteixen per no tenir accés a aigua potable. També és freqüent que les explotin laboralment a les granges industrials i als escorxadors.

QUI SÓN ELS CONILLS?

Si has passat una estona amb conills ja sabràs com són de curiosos, protectors i intel·ligents. En llibertat, poden viure de 7 a 10 anys. Viuen en grups on poden ajuntar-se uns 80 individus, dividits en petits grups d'uns 10 individus.

Els conills són porucs de mena, els molesten els sorolls forts i els agrada la tranquil·litat. Als seus caus se senten protegits, viuen junts amb les seves famílies. Si se senten segurs passen molt de temps empolainant-se mútuament. Es llepen les orelles i el front l'un a l'altre amb tendresa. També es netegen ells mateixos per a estar sempre ben nets i polits!

L'oïda i l'olfacte són els sentits que tenen més desenvolupats. En inclinar i voltar les seves llargues orelles detecten sons llunyans i amb l'olfacte saben si són amistats, família, coneguts o si es tracta d'un possible predador i, si ho és, colpegen el terra amb les seves potents potes del darrera per avisar als membres del seu grup que són al cau.

Quan tenen dolor poden romandre quiets amb l'esquena encorbada, fer cruixir les dents o ser agressius. I quan tenen por poden quedar-se immobilitzats o intentar fugir desesperadament amb signes de lluita.

COM ELS TRACTEM?

Els conills són explotats per la seva carn i la seva pell. Malgrat tenir una esperança de vida d'uns 10 anys, a les granges només els deixen viure dos mesos.

En lloc de viure en grans comunitats i poder cuidar-se els uns dels altres, a les granges, passen la seva existència en gàbies col·locades en fileres de dos o tres pisos. Cada gàbia té un espai mínim de 35 cm x 24 cm x 50 cm on poden ficar fins a 8 llorigons i en les quals passaran la seva vida fins que els lliurin a l'escorxador.

Les conilles mares, després de tenir entre 10 i 12 parts, són enviades a l'escorxador perquè ja no serveixen per a reproduir-se de tan esgotades que estan.

QUI SÓN LES GALLINES?

Les gallines i els galls són unes aus meravelloses que van evolucionar a partir dels dinosaures. Són els parents vius més propers als Tiranosaures.

Són animals sensibles, intel·ligents i molt sociables que passen el dia empolainant-se, picotejant el terra en busca d'aliment i prenent banys de sol i de pols per a mantenir l'aïllament tèrmic de les plomes i la pell lliure de paràsits.

Les gallines i els galls són aus gregàries, que han perdut gran part de la seva capacitat de volar degut a la selecció que ha fet l'ésser humà. En llibertat estableixen complexes relacions socials tenint un lloc específic per a cada una d'elles dins del grup.

Tenen una comunicació complexa amb significats específics. Les gallines tenen moltes vocalitzacions que signifiquen coses diferents. Són com les nostres paraules i les usen per a cridar els seus petits, per avisar que han trobat menjar, per explicar que estan contentes, per fer saber que es troben malament, etc.

S'ha demostrat que les gallines i els galls són animals amb moltes característiques similars a les dels primats, com per exemple arribar a conclusions lògiques com les que fa un infant de set anys. Són capaces de resoldre problemes complexos, comprendre la relació causa-efecte, transmeten coneixements als seus i les seves filles, demostren autocontrol i es preocupen pel futur. A més poden reconèixer i recordar més de 100 individus diferents, inclosos els éssers humans.

Les gallines i els galls poden comprendre coses que altres espècies no poden. Per exemple, són capaces de comprendre que un objecte, encara que no el vegin perquè està amagat, existeix. D'això se'n diu "la permanència de l'objecte" i els infants humans quan són petits no tenen aquesta capacitat.

Les gallines són mares entregades que els agrada tenir nius íntims. Moltes vegades s'estimen més construir el niu en un lloc fora de perill dels predadors que tenir a l'accés al menjar.

COM LES TRACTEM?

Les gallines i els galls són criats pels seus ous i la seva carn. Al 85% de les gallines, de tot l'estat espanyol, que fan ous per a menjar els ésser humans, les fan viure en gàbies molt petites, amuntegades en fileres altes i molt llargues, dins de naus on, gairebé, no hi ha llum natural i els deixen les làmpades enceses 15 hores perquè posin més ous. La quantitat de femtes que hi ha a les naus fa que hi hagi una gran concentració d'amoníac i de pols, que fa que l'aire a les naus no sigui de bona qualitat i provoca moltes malalties respiratòries a les aus i a les persones que estan a prop de les explotacions avícoles.

Quan neixen els pollets els tallen el bec perquè no es mutilin quan són a les gàbies. Malgrat això, les reixes de les gàbies els provoquen ferides als peus, al coll i a altres parts del cos.

Què hi ha de dolent en menjar ous? Si comprem ous ecològics, que significa que les gallines viuen en un entorn més natural, que tenen espai, estan a terra,... quin maltractament s'amaga aquí?

Quan les gallines coven els seus ous i neixen els pollets, surten pollets mascles i pollets femelles. Les empreses d'ous seleccionen els pollets femella perquè segueixin fent ous per vendre, però els pollets mascles no els volen per res, no interessen, i què fan amb ells? Doncs els llencen vius a unes trituradores com si fossin deixalles.

Les gallines i els galls poden viure prop dels 15 anys, però a la majoria les maten al cap d'un any i mig, perquè estan esgotades de fer tants ous i es posarien malaltes, així que el més econòmic i fàcil és matar-les totes i utilitzar-ne de noves.

Els pollastres (els galls joves) que s'usen per a fer carn, no tenen una vida millor que les gallines. Pertanyen a unes races que han estat seleccionades genèticament perquè creixin molt i molt ràpid, cosa que els provoca dolor i fractures a les cames, que en molts casos no aguanten el seu propi pes. En néixer, son allunyats de les seves mares i ficats en unes naus per milers, on els tenen 23 hores diàries amb llum perquè els costi molt dormir i mengin més estona. En uns quaranta dies ja tenen el pes òptim per a vendre'ls i són enviats a l'escorxador.

QUÈ PASSA AMB EL MEDI AMBIENT?

Al voltant de les granges on exploten gallines i pollastres hi ha força problemes de contaminació del sòl, de les aigües i de l'aire.

Un dels problemes més destacats és la pudor dels residus. La gallinassa que és com se'n diu de les caques i pixats frescos de les aus, conté compostos orgànics com el sulfur d'hidrogen i l'amoníac que, en grans quantitats, són perjudicials per a la salut dels éssers i dels altres animals.

Malgrat que les femtes que es generen a les granges s'aprofitin com adob als conreus, les grans quantitats que es produeixen acaben contaminant el terra. Quan el fòsfor s'allibera i passa als rius i els llacs dona lloc a un fenomen anomenat "eutrofització", que fa que creixin molt i molt ràpid les algues esgotant l'oxigen de l'aigua i provocant la mort dels animals aquàtics.

QUI SÓN LES OVELLES I LES CABRES?

Les ovelles i les cabres són animals gregaris, dolços i sensibles, emocionalment complexos i molt intel·ligents. Estableixen relacions íntimes amb les seves cries i altres membres de la seva comunitat ja que romanen en els seus grups per protegir-se dels perills. A les ovelles els agrada la proximitat i per a dormir es posen totes arreplegades unes contra altres. Als i les petites, les seves mares els hi fan carícies i petons d'ovella.

Poden distingir entre les diferents expressions d'altres animals i poden detectar els canvis en els rostres. Reconeixen i distingeixen entre almenys 50 individus diferents i recorden esdeveniments i imatges durant un període de fins a dos anys. Les ovelles no obliden fàcilment, això fa que puguin recordar i reviure una situació traumàtica durant molt de temps. També expressen les seves emocions de manera visible igual que fem nosaltres.

Les mares cabres recorden els bels dels i les seves filles molt de temps després de què les hagin separades i quan les senten busquen la seva cria amb desfici.

Les ovelles i les cabres estableixen forts vincles afectius amb el seu grup social i la seva família. Senten molta por quan són separades del grup o quan se'ls acosta un estrany. Quan no poden veure a membres del seu grup se'ls accelera el cor com quan nosaltres tenim por.

COM LES TRACTEM?

Les ovelles i les cabres són vistes com a productores de llet, carn, llana, pell i altres subproductes. Per a l'alimentació humana s'usen els xais i els cabrits perquè diuen que tenen la carn més tendre.

Als escorxadors de l'estat espanyol van matar prop de 10 milions de xais i 1,4 milions de cabrits l'any 2017. Les ovelles que envien a matar poden tenir entre 35 dies de vida i quatre mesos. Els cabrits solen enviar-los a l'escorxador amb 35 dies d'edat.

Els xaiets i cabrits són separats de les seves mares poc després de néixer amb el trauma que comporta per a tots dos. Als petits els duen a zones lluny de les mares perquè elles no els puguin sentir cridant tot el dia, s'estressin i no facin prou llet per vendre. Les ovelles i cabres quan deixen de ser prou productives també són enviades a l'escorxador.

El viatge que fan fins l'escorxador és una de les experiències més traumàtiques en la curta vida de les ovelles. Pot durar fins a 24 hores, incomplint la normativa, sense cap aturada durant les quals no els donen aigua ni menjar. Se senten igual que et sentiries tu si et posessin dins d'aquests camions, exactament igual. Prova de tancar els ulls i imaginar-t'ho.

QUÈ PASSA AMB EL MEDI AMBIENT?

El pasturatge i la producció de farratge per alimentar els ramats necessita molt de territori i per a aconseguir-lo la indústria ramadera tala boscos sense cap mirament. L'expansió de les terres de pastura és un factor decisiu de la desforestació, sobretot a Amèrica Llatina on un 70% dels boscos amazònics s'usen com a pastures. Els cultius farratgers cobreixen una gran part de la superfície restant. Les zones àrides pateixen una desertització contínua per la forta degradació, principalment per l'excés de pasturatge, la compactació de la terra i l'erosió causades pels ramats.

QUÈ PASSA AMB ELS DRETS HUMANS?

La desforestació de les selves tropicals amb finalitats ramaderes fa que molts pobles originaris hagin estat expulsats de les seves terres i no tinguin un lloc on viure ni on aconseguir menjar. A algunes corporacions sense escrúpols no els importa com aconseguir les terres, cosa que provoca que es cremin els boscos i, fins i tot, afavoreix els assassinats de camperols i activistes en defensa del medi ambient i la justícia social.

La degradació ambiental porta pobresa i gana a les poblacions locals. Amb terres poc fèrtils i en mans de les grans corporacions multinacionals, els i les camperoles són

fàcilment forçades a treballar per als terratinents als camps o emigrar a les ciutats a canvi de salaris tan petits que no els permeten ni alimentar-se en condicions.

QUI SÓN ELS PEIXOS?

Els peixos són animals intel·ligents, que aprenen i tenen bona memòria. Alguns peixos quan veuen que els seus companys i companyes han caigut en una xarxa de pescadors, les següents vegades que vegin les xarxes les evitaran per a fugir i salvar-se.

Són animals molt sensibles que tenen desenvolupats els sentits per a poder viure en el medi aquàtic. La seva oïda interna capta uns sons que nosaltres només podem detectar amb aparells electrònics. El sentit del gust el tenen repartit per tot el cos, sobretot a la boca, els llavis i la gola però també a la barbeta i l'abdomen. Són molt sensibles als canvis de llum. Poden veure els colors i la llum ultraviolada. Molts peixos hi veuen en la foscor millor que els gats i poden mirar a diferents punts alhora per cadascun dels seus ulls.

Malgrat la fama que tenen de desmemoriats, els peixos reconeixen més d'un centenar de companyes i coneguts durant mesos. Aprenen els llocs on trobar el menjar, en qui poden confiar i a qui han de tenir por, amb qui aparellar-se i amb qui competir.

Un gran nombre d'estudis mostren a més que els peixos senten el dolor. Davant d'una font de dolor els peixos emeten vocalitzacions i es retorcen tractant d'allunyar-se d'allò que els fa mal, com faria qualsevol de nosaltres. Quan els punxen o els agafen fan sons similars a brunzits i clics com si fossin gemecs i udols.

COM ELS TRACTEM?

Tot i que els peixos són animals fràgils i sensibles amb capacitats i característiques que pocs coneixem, un bilió de peixos són capturats i morts cada any per ser menjats. Per si fos poc, aquesta xifra no té en compte els milions de peixos que neixen i moren a les piscifactories o granges marines; ni, tampoc, els centenars de milers que passen les seves vides reclosos en tristes peixeres o aquaris que de cap manera poden assemblar-se als mars, oceans o rius on viurien si els deixéssim tranquils.

A alta mar, els peixos són atrapats per milers en xarxes gegantines. Un cop han caigut en elles són trets fora de l'aigua i deixats caure al terra des de grans alçades. Com que els peixos no poden respirar fora de l'aigua van morint-se a poc a poc per manca d'oxigen.

Quan són capturats a les xarxes els peixos pateixen molt estrès i dolor. La lluita que mantenen per a intentar fugir-ne els provoca molt d'estrès que es veu agreujat amb l'exposició a l'aire, la temperatura més alta de la superfície i la manipulació a la qual són

sotmesos. També els afecten els canvis de pressió al pujar-los a la superfície de l'aigua, que pot fer que se'ls infli massa la bufeta natatòria.

Les piscifactories són unes instal·lacions on es crien els peixos i els crustacis per a després vendre'ls. A terra són com unes piscines de ciment i al mar es fan de metall. En elles es crien els peixos i es modifiquen completament les condicions naturals de llum i alimentació per tal d'aconseguir que creixin i es reprodueixin. Al principi, els mantenen completament a les fosques i, després, utilitzen llums intenses que els fan creure que estan en la seva època de creixement i reproducció.

La massificació de peixos en gàbies i tancs facilita la propagació per l'aigua de les malalties infeccioses pel fregament entre els peixos o perquè els mateixos peixos es mengen els que estan malats o morts. També pateixen per problemes genètics, mancances nutricionals, lesions o malalties derivades pels canvis en les condicions de l'aigua, pensades pels explotadors per a treure'n el màxim rendiment. Tot això els produeix molt d'estrès i afavoreix que emmalalteixin. L'amuntegament en què es troben els peixos és tan gran que en un mateix tanc hi poden haver fins a 50.000 salmons. Pots imaginar-te com viuen aquest pobres animals, no poden ni nedar, de tants com són i del poc espai que tenen.

QUÈ PASSA AMB EL MEDI AMBIENT?

Els peixos que crien a les granges marines pateixen molt estrès degut a l'amuntegament en el qual els fan viure i això fa que els baixin les defenses i s'encomanin malalties.

Per tal de tractar els peixos malats i prevenir que d'altres no emmalalteixin s'utilitzen algunes substàncies que són molt dolentes per al medi ambient, com el formol que és una substància declarada per l'Organització Mundial de la Salut com a cancerígena. També apareix contaminació a l'aigua pels medicaments com els antibiòtics, les hormones, les anestèsies i les vitamines.

Altres substàncies tòxiques que també contaminen el mar són els herbicides que usen perquè no creixin les algues a les reixes de les gàbies.

Al territori on hi ha les piscifactories l'aigua del mar també està contaminada per les restes de menjar, les excrecions dels peixos i per la seva respiració. En conjunt, al voltant del 85% del fòsfor, 80% del carboni i 52% del nitrogen introduït a les gàbies passa al medi marí.

Un problema ambiental important són les matances de depredadors que es fan per controlar que no es mengin els peixos criats a les piscifactories provocant un desequilibri en la fauna.

QUÈ PASSA AMB ELS DRETS HUMANS?

En països on no es respecten el Drets Humans, a la industria de la pesca es donen nombrosos problemes relacionats amb els drets humans, com els abusos als pescadors, el treball forçat, l'explotació infantil, el tràfic de persones i la pirateria i robatoris amb armes.

És molt comú que als pescadors els facin treballar massa, que no se'ls pagui, que pateixin abusos físics i sexuals, i sovint els abandonen en països estrangers sense cap tipus d'ajuda.

Les empreses pesqueres, per a obtenir més guanys, contracten els i les treballadores en països amb normes laborals molt minses i a les persones que aconsegueixen les feines els paguen salaris més baixos i, sovint, les condicions laborals són pitjors.

També es donen casos d'homes i dones joves als quals se'ls prometen llocs de treball dignes a diferents indrets del país, i es troben, més tard, atrapats en formes violentes i abusives d'esclavitud. Són portats a vaixells en els quals són forçats a treballar en condicions terribles.

A les pesqueries de països amb pocs recursos econòmics és fàcil trobar nenes i nens treballant en comptes de ser a l'escola. De vegades ho fan per a ajudar les seves famílies, i d'altres són víctimes del tràfic infantil.

Molts dels peixos que es compren als nostres mercats provenen de països que no respecten els Drets Humans. Per tant, quan s'adquireixen aquestes peixos, es fomenta que aquests països segueixin explotant i esclavitzant als i les treballadores.

QUI SÓN ELS PORCS?

Els porcs són uns animals no humans molt sociables i cooperatius que els agrada jugar, explorar, xerrar amb les amistats, anar de passeig amb la mare i els i les germanes, prendre el sol i fer-se banys de fang. Igual que a nosaltres!!! Es van domesticar fa 9.000 anys a partir dels senglars, per la qual cosa tenen gairebé els mateixos comportaments i necessitats.

Formen unitats socials complexes on reconeixen a tots els membres creant forts llaços afectius entre ells i aprenen els uns dels altres. Els agrada molt la companyia i solen dormir frec a frec per sentir-se uns als altres. També són capaços de mostrar empatia quan veuen les emocions fortes dels seus companys i companyes.

Ben al contrari del que es pensa, els porc no són gens bruts. De forma natural busquen espais allunyats d'on dormen i mengen per a cagar i pixar. Els agrada passar el dia

menjant, jugant i prenent el sol i necessiten fer banys de fang per a regular la temperatura del seu cos. Són molt curiosos i solen cercar sempre nous estímuls, i quan se'ls ofereixen dos objectes, un conegut i un altre nou, prefereixen el nou.

Les truges, que són les mares dels porcells, són unes mares amatents i afectuoses que protegeixen les seves cries, amagant-les quan és necessari i lluitant per defensar-les.

Sovint es diu que els porcs són més intel·ligents que els infants de tres anys o que els gossos, la veritat és que estudis de les Universitats de Cambridge i d'Emory demostren que tenen una gran memòria i aprenen molt ràpid. Poden comprendre un llenguatge simbòlic simple i aprendre complexes combinacions de símbols per a accions i objectes.

Els porcs poden arribar a viure de 10 a 15 anys, lluny de les granges, els escorxadors i el dolor, passant hores jugant entre ells, explorant els seus voltants o simplement prenent el sol o refrescant-se amb banys de fang.

COM ELS TRACTEM?

Els porcs són explotats per la seva carn. Els veuen com a fàbriques de salsitxes, pernil o fuet.

A les granges els porcs i les truges són anul·lats i els seus desitjos negats o ignorats, allunyats de la seva vida natural i de tot allò que els faria feliços. Avui dia, la majoria de les truges i els porcs passen les seves vides en instal·lacions amb densitats tan altes que no tenen gairebé activitat perquè així els engreixen més ràpidament i els poden enviar a l'escorxador en poc temps. Han de fer les seves necessitats al mateix lloc on dormen i mengen i com que no disposen de fang molts acaben rebolcant-se en els seus excrements, que són l'únic material amb prou humitat per tal de combatre les altes temperatures ocasionades per la quantitat d'animals a les naus.

Les truges són mantingudes en petits compartiments metàl·lics durant una part important de les seves vides adultes quan són utilitzades per parir garrins amb el màxim d'eficiència pel ramader. Si visquessin sense intervenció humana tindrien una garrinada l'any, com els senglars, que són els parents més pròxims dels porcs, però a les granges en tenen dues ja que de seguida que deslleten els garrins les tornen a deixar prenyades. Durant el temps que dura la criança les mares no poden fer exercici físic ni interactuar socialment amb altres truges i porcs. Tampoc poden tenir bona cura del seus infants, i es veuen obligades a estar constantment amb els petits sense permetre-les descansar d'ells un cop passats els dos primers dies del naixement, com farien si poguessin.

Com que els garrins no tenen contacte amb els companys de la gàbia del costat, quan els deslleten i els ajunten a tots plegat hi ha moltes baralles i, per a evitar que es facin ferides, els retallen les dents i les cues, de vegades sense anestèsia.

Cap al mes de vida els garrins són deslletats i allunyats de les seves mares i amuntegats en compartiments buits d'estímuls. Imagina com se sentiria una nena o un nen petit, de mesos, si l'allunyessin de la seva mare...

Cada any es maten més d'un bilió de porcs a tot el món. A Catalunya l'any 2016 es van matar quasi 22.000.000 (milions) de porcs. Al nostre territori hi ha més porcs que persones.

QUÈ PASSA AMB EL MEDI AMBIENT?

El principal problema ambiental provocat per la explotació dels porcs són els pixats i les caques d'aquests animals, anomenats purins. Milions de litres d'aquest líquid amb alt contingut en nitrats, es barregen amb aigua i s'aboquen als camps de conreu a prop de les granges; la substància és filtrada pel sòl i contamina els aqüífers subterranis.

A les comarques on hi ha moltes explotacions porcines ja no poden consumir l'aigua de les seves fonts naturals pels grans nivells de contaminació i han de portar l'aigua d'indrets llunyans pagant molt més i generant més contaminació ambiental.

L'aliment principal dels porcs és el pinso fet a base de soja transgènica provinent principalment de l'Argentina i Brasil. A banda de la desforestació, la destrucció de la biodiversitat i els perjudicis per l'agricultura d'autoabastiment que representen els monocultius de cereals a alguns països, s'ha de comptar amb la contaminació per CO_2 que implica el transport de la matèria primera i el procés de fabricació del pinso.

QUÈ PASSA AMB ELS DDHH?

Dintre de la industria del porc, sobretot als escorxadors, s'usa mà d'obra poc qualificada, bona part de la qual és aportada per persones migrants, moltes vegades en condicions de semi-esclavatge. El racisme, l'excés d'hores de feina, les exigències laborals impossibles d'acomplir, el tracte indigne quan tenen un accident o una malaltia és una constant, així com l'aparició de màfies que obliguen els i les treballadores a pagar-los una part important del seu minso salari si volen treballar.

QUI SÓN LES VAQUES?

Les vaques i els bous, aquests gegants amables, són animals molt intel·ligents, amistosos i sensibles que poden recordar coses durant molt de temps.

Les vaques tenen amigues i s'estimen molt entre elles. Dins el seu grup, cadascuna sap quin és el seu lloc i no trenquen les normes. Però quan alguna vaca fa una mala passada se'n recorden i ja no són tan amigues.

Entenen les relacions causa-efecte. Per exemple, poden aprendre com empènyer una palanca per fer funcionar una font per a beure quan tenen set o obrir un balda per a sortir del lloc on estan tancades. I quan troben la solució a un desafiament s'emocionen igual que tu.

Les vaques també són mares molt afectuoses i protectores de les seves cries, fins i tot fan torns de mainadera entre les amigues per a tenir cura dels i les filles. I si se'ls despista una vedella poden fins i tot saltar les tanques per anar a trobar-la. Unes mares excel·lents, oi?

Poden viure entre 20 i 25 anys però la realitat és que a les granges les maten cap als 6 o 7 anys, quan ja no tenen prou forces per a tenir més filles i fills i deixen de ser productives.

COM LES TRACTEM?

A les vaques les veuen com a fàbriques de llet, per beure, fer formatges i iogurts i com a filets i hamburgueses.

Per tal de tenir bones hamburgueses, els ramaders prenen els vedells als pocs dies de néixer, i els fiquen en uns cubicles amb poc espai per a que els seus músculs siguin molt tous i blancs, fins que tenen uns quatre o cinc mesos i els porten a l'escorxador.

La llet que fan les vaques pels seus nadons és la llet que prenem els éssers humans. Les vaques tenen la seva primera cria quan tenen 2 anys d'edat. Cada vegada que neix una vedella o vedell, és separada de la seva mare, quasi sempre abans de les 48 hores. Pateixen de forma similar que si a una mare humana li prenguessin el seu nadó acabat de néixer. Els vedells, com que no donaran llet, els envien a l'escorxador per a fer hamburgueses. Les mares, després de patir tants cops el robatori dels seus i les seves filles en néixer, estan tan esgotades, tristes i demacrades, que comencen a ser poc rendibles pels ramaders (no donen prou llet o no es queden prenyades ràpid) així que cap als quatre anys d'edat ja són sacrificades.

QUÈ PASSA AMB EL MEDI AMBIENT?

L'explotació de vaques per a fer carn i llet és una de les causes del canvi climàtic per les emissions de gasos d'efecte hivernacle que comporta. El metà, que es produeix durant la digestió que fan les vaques, és un gas més perillós que el CO_2, contribueix molt més que els cotxes a l'esclafament global del planeta. La producció de pinsos per als animals explotats a les granges també provoca emissions de CO_2 a l'atmosfera que afavoreixen l'escalfament.

Per alimentar les vaques i qualsevol animal usat per a consum es necessiten cert tipus de vegetals que, per les seves quantitats, requereixen camps i camps gegants de monocultius i per això o bé talen arbres o bé prenen o canvien les terres als i les petites agricultores.

Les reserves d'aigua també és veuen afectades per l'explotació dels animals per a alimentació. En el cas de les vaques es gasten 13.000 litres d'aigua per a fer un 1 quilo de carn amb la vaca i se'n necessiten només 50 litres per a conrear 1 quilo de llegums.

QUÈ PASSA AMB ELS DRETS HUMANS?

Per alimentar les vaques o els porcs es necessiten cert tipus de vegetals que, per les seves quantitats, requereixen camps i camps gegants de monocultius i per això o bé talen arbres o bé prenen o canvien les terres als i les petites agricultores. A algunes corporacions sense escrúpols no els importa com aconseguir les terres i això provoca que es cremin els boscos i, fins i tot, afavoreixen els assassinats de camperols i activistes en defensa del medi ambient i la justícia social.

La degradació ambiental porta pobresa i gana a les poblacions locals. Amb terres poc fèrtils i en mans de les grans corporacions multinacionals els i les camperoles són fàcilment forçades a treballar per als rics als camps o emigrar a les ciutats a canvi de salaris tan petits que no els permeten ni alimentar-se en condicions.